

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 116.225 van 20 februari 2003
in de zaak A. 125.208/VII-27.518**

In zake : de n.v. Th. VAN HOOP & Zoon,
vertegenwoordigd door
Advocaten B. DE NEEF en G. VERSCHUREN, in hun
hoedanigheid van curatoren aangesteld bij vonnis van de
rechtbank van Koophandel te Mechelen van 23 januari 2003,
die woonplaats kiest bij
Advocaat G. VERSCHUREN,
kantoor houdende te MECHELEN,
Battelsesteenweg 376

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

tussenkommende partij :

de gemeente BONHEIDEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. MATTHIJS, S. VAN ROY en J. VOET,
kantoor houdende te LIER,
Donk 54.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. Th. VAN HOOP & Zoon
op 9 augustus 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de
tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en
Landbouw van 6 juni 2002 houdende uitspraak over het beroep aangetekend
tegen de beslissing van 14 november 2001 van de bestendige deputatie van de
provincieraad van Antwerpen houdende enerzijds het verlenen van de
vergunning aan de verzoekende partij om een vleesverwerkend bedrijf gelegen te

2820 Bonheiden, Gestelhoflei 17 te veranderen en anderzijds aktename van de klasse 3-onderdelen van de inrichting;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 23 januari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 februari 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. VERSCHUREN, die in zijn hoedanigheid van curator verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat V. VAN DE KEERE die, loco Advocaat B. BRONDERS, verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat S. VAN ROY, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het, wat het beschikkend gedeelte betreft, eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gezien de akte van gedinghervatting neergelegd door Advocaten B. DE NEEF en G. VERSCHUREN in hun hoedanigheid van curatoren van de n.v. Th. VAN HOOP & Zoon, in staat van faillissement verklaard door de rechtbank van koophandel te Mechelen op 23 januari 2003;

Overwegende dat de gemeente BONHEIDEN met een verzoekschrift van 30 september 2002 heeft gevraagd in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat zij als indiener van een georganiseerd administratief beroep doet blijken van het vereiste belang om tussen te komen in het annulatieberoep tegen de beslissing die haar administratief beroep gegrond verklaarde; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

1. De feiten

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 14 november 2001 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen aan de n.v. Th. VAN HOOP & Zoon een milieuvergunning voor de verandering van haar vleesverwerkend bedrijf gelegen aan de Gestelhoflei 17 te Bonheiden. De inrichting zou voortaan onder meer omvatten : verwerking en opslag van slachtafval met een opslagcapaciteit van 4.000 ton, een afvalwaterzuiveringsinstallatie, en de opslag van 18.000 ton dierlijke producten. Er wordt voorts akte genomen van een aantal klasse 3-inrichtingen, en de vergunning wordt geweigerd voor onder meer de uitbreiding met de opslag van 10.000 l ammoniak.

1.2. Tegen voormeld vergunningsbesluit tekent de gemeente Bonheiden beroep aan bij de Vlaamse minister voor Leefmilieu en Landbouw.

1.3. In het kader van de beroepsprocedure worden de reglementair voorgeschreven adviezen uitgebracht.

Ondertussen deelt de n.v. Th. VAN HOOP & Zoon met een schrijven van 29 januari 2002 aan de verwerende partij mee dat zij de productie heeft stopgezet. Zij wil echter haar stockage-activiteiten nog verderzetten, en daarom vraagt zij om de opslag van ammoniak te mogen behouden.

Met een fax van 13 maart 2002, gericht aan de dienst milieuvergunningen, deelt de aanvrager mee dat de productie werd stopgezet en dat de activiteit enkel nog bestaat uit stockage in de twee diepvriesruimtes.

De Gewestelijke Milieuvergunningscommissie adviseert op 18 maart 2002 de vergunning te weigeren voor de onderdelen van de inrichting die zijn stopgezet, en de vergunning op proef toe te staan voor het overige. Dit advies luidt als volgt :

"(...)

dat overeenkomstig artikel 4.1.3.2. van titel II van het Vlarec het bepalen en het aanbrengen van de nodige interventiemiddelen dient te gebeuren in overleg met de plaatselijke brandweer;

dat de exploitant geen recent brandweerverslag kan voorleggen waaruit blijkt dat de exploitant voldoende brandbestrijdingsmiddelen en maatregelen heeft genomen om de buurt te beschermen tegen de risico's voor en de gevolgen van accidentele gebeurtenissen die eigen zijn aan de aanwezigheid of de uitbating van de inrichting;

dat uit een preventieplan en een verslag van een bezoek op 21 januari 2002 van de verzekeringsmaatschappij blijkt dat er voor verschillende aspecten onvoldoende preventiemaatregelen zijn genomen;

dat er onder andere geen gasdetectie in de machinekamer van de koelinstallaties is geplaatst; dat het aanvraagdossier onvoldoende gegevens bevat over preventieve maatregelen die moeten getroffen worden om het risico op brand- en explosie te beperken;

dat overeenkomstig artikel 5.16.3.3., § 3, 3° van titel II van het Vlarec de installaties en toebehoren volgens een code van goede praktijk degelijk onderhouden dienen te worden en afhankelijk van de aard en de gebruikswijze, regelmatig dienen onderzocht te worden door een bevoegd deskundige zodat een maximale beveiliging voor de buurt wordt verzekerd; dat aan deze voorwaarden wordt geacht te zijn voldaan wanneer het onderhoud en onderzoek gebeurt overeenkomstig de Belgische (ontwerp) norm NBN E35-001 'Koelinstallaties- veiligheidsvoorschriften'; dat het bedrijf niet heeft aangetoond dat zijn installaties beantwoorden aan deze Belgische ontwerpnorm;

dat de exploitant het attest zoals bepaald in artikel 5.16.3.3., § 2 van titel II van het Vlarec niet kan voorleggen;

dat op basis van de beschikbare gegevens kan vermoed worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde inrichting mits naleving van de milieuvergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau zullen kunnen worden beperkt; dat hieromtrent evenwel pas definitief uitsluitel kan worden gegeven na evaluatie van de te nemen preventiemaatregelen; dat het daarom noodzakelijk is de beoogde exploitatie toe te staan op proef voor een termijn die dergelijke technische evaluatie mogelijk maakt; dat voor de onderdelen van

de inrichting die zijn stopgezet en voor de onderdelen die in de bestreden beslissing zijn geweigerd, de vergunning dient te worden geweigerd".

1.4. Op 26 maart 2002 heeft de rechtbank van koophandel te Mechelen aan de n.v. Th. VAN HOOP & Zoon een voorlopige opschorting van betaling toegekend voor een observatieperiode eindigend op 26 september 2002.

1.5. Op 6 juni 2002 neemt de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu de thans bestreden beslissing. Het beroep van de gemeente Bonheiden wordt gegrond verklaard en de vergunning wordt geweigerd. Die weigering is als volgt gemotiveerd :

"Overwegende dat de productie werd stopgezet in december 2001; dat aanvrager bovendien op 15 mei 2002 een schrijven heeft gericht aan de afdeling Milieu-inspectie met de melding dat de firma niet alleen gestopt was met de productie, maar dat op 26 maart 2002 een gerechtelijk akkoord werd bekomen; dat gestart was met de verkoop van materiële activa die betrekking hadden op de productie; dat het de bedoeling is om tegen 26 september 2002 zo ver te staan dat bij de eindbespreking van het gerechtelijk akkoord de tegeldemaking van machines en materieel zou kunnen voorgelegd worden; dat dus ook de koelopslag volledig wordt stopgezet;

Overwegende dat het op basis van de tekortkomingen dieesignaleerd werden door de afdeling Milieuvergunningen, onder andere met betrekking tot de koelinstallatie, de brandpreventie, ... en op basis van de vaststelling dat door het aanvragen van het gerechtelijk akkoord geen waarborgen bestaan dat nog de nodige investeringen zullen gedaan worden om aan de tekortkomingen tegemoet te komen, aangewezen is de gevraagde vergunning volledig te weigeren".

1.6. Op 23 januari 2003 wordt de oorspronkelijke verzoekende partij in staat van faillissement verklaard door de rechtbank van koophandel te Mechelen;

2. Beoordeling

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernsti-

ge middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de n.v. Th. VAN HOOP & Zoon een enig middel aanvoert dat als volgt luidt :

"De bestreden beslissing steunt op onjuiste en juridisch onaanvaardbare motieven en is derhalve met machtsoverschrijding genomen : schending van art. 149 van de Grondwet alsmede van de Wet van 17.07.1997 betreffende het gerechtelijk akkoord en onder meer de art. 9, 29 § 3 en 36.

Dat blijkens de bestreden beslissing voorafgaandelijk de gewestelijke milieuvergunningscommissie een aantal tekortkomingen heeft gesignaleerd onder meer met betrekking tot de koelinstallatie en de brandpreventie.

Dat desbetreffend verzoekster reeds kan opmerken dat ondertussen aan een aantal geformuleerde opmerkingen werd tegemoet gekomen : infrarood-controle van de schakelkast, verzetten van paletten, controle brandblusapparaten. Dat eerstdaags ook nog een laagspanningscontrole zal plaatsvinden door het A.T.K.

(...)

Doordat de Minister de gevraagde vergunning volledig heeft geweigerd omwille van het volgende motief : 'overwegende dat het op basis van de tekortkomingen die gesignaleerd werden door de afdeling milieuvergunningen, o.a. met betrekking tot de koelinstallatie, de brandpreventie, ... en op basis van de vaststelling dat door het aanvragen van het gerechtelijk akkoord geen waarborgen bestaan dat nog de nodige investeringen zullen gedaan worden om aan de tekortkomingen tegemoet te komen, aangewezen is de gevraagde vergunning volledig te weigeren'.

Dat derhalve uit de bestreden beslissing blijkt dat de Minister enkel en alleen uit het aanvragen van een gerechtelijk akkoord afleidt dat geen waarborgen bestaan dat nog de nodige investeringen zullen worden gedaan om aan de tekortkomingen tegemoet te komen.

Terwijl het gerechtelijk akkoord er juist op gericht is de continuïteit van het bedrijf te verzekeren. Dat een gerechtelijk akkoord erop gericht is continuïteitsbedreigende moeilijkheden het hoofd te bieden door een tijdelijk moratorium ten aanzien van de schuldeisers in te stellen en de uitvoering van een herstel- of betalingsplan.

Dat de stelling van de Minister uitdrukkelijk indruist tegen de filosofie en de bepalingen van de Wet op het gerechtelijk akkoord.

Dat het door verzoekster in te dienen herstelplan wel degelijk de nodige financiële ruimte zal scheppen voor de nodige en noodzakelijke investeringen in het kader van het bekomen van de in betwisting zijnde milieuvergunning.

Dat daarenboven de Wet op het gerechtelijk akkoord voorziet gedurende de looptijd van de voorlopige en definitieve opschorting in de controle van de commissaris inzake opschorting aangesteld door de Rechtbank van Koophandel zetelende te Mechelen op de effectieve uitvoering van het herstelplan.

Dat derhalve -niettegenstaande het feit dat verzoekster een aanvraag heeft ingediend tot het bekomen van een gerechtelijk akkoord- en trouwens de voorlopige opschorting van betaling heeft bekomen, de nodige waarborgen kunnen verstrekt worden om de noodzakelijke investeringen met betrekking tot de koelinstallatie en de brandpreventie uit te voeren.

Dat verzoekster alleen maar kan herhalen dat reeds aan een groot deel van de opmerkingen is tegemoet gekomen.

Dat voor het overige de nodige financiële middelen kunnen en zullen worden vrijgemaakt en als dusdanig in het herstelplan zullen worden opgenomen dat zal worden uitgevoerd onder controle van de commissaris inzake opschorting aangesteld door de Rechtbank van Koophandel zetelende te Mechelen.

Dat de Minister in de bestreden beslissing dan ook uitgaat van een volstrekt onjuiste en juridisch niet correcte motivering en de bepalingen van de wetgeving op het gerechtelijk akkoord volledig miskent, meer bepaald de Wet van 17.07.1997 betreffende het gerechtelijk akkoord en o.m. de volgende artikelen : 9, 29 § 3 en 36";

Overwegende dat artikel 149 van de Grondwet niet van toepassing is op een na administratief beroep door een orgaan van het actief bestuur gewezen beslissing waarbij een milieuvergunning wordt geweigerd;

Overwegende, wat de schending van de bepalingen van de wet van 17 juli 1997 betreffende het gerechtelijk akkoord betreft, dat de verwerende partij uit het aanvragen van een dergelijk akkoord heeft afgeleid dat de bedrijfs-economische toestand van de thans gefailleerde n.v. Th. VAN HOOP & Zoon liet vrezende dat deze niet de investeringen kon doen om te verhelpen aan de door de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie vastgestelde tekortkomingen op het gebied van de brandveiligheid, waarvan werd gezegd dat de aanvrager niet aantoonde dat zij niet meer bestonden; dat de door de verzoekende partij geschonden geachte bepalingen van voornoemde wet van 17 juli 1997 eerder betrekking hebben op de voorwaarden die de rechtbank van koophandel moet beoordelen bij het al dan niet toestaan van het gerechtelijk akkoord en op de inhoud van het wettelijk voorgeschreven herstelplan, dat onder controle van de commissaris inzake opschorting zal worden uitgevoerd; dat deze bepalingen

prima facie niet verhinderen dat de verwerende partij de feitelijke toestand van het vergunningsplichtige bedrijf in het licht van dit gerechtelijk akkoord beoordeelt en daaruit afleidt dat er twijfel is over de haalbaarheid van de nodige investeringen; dat ten overvloede kan worden opgemerkt dat de negatieve verwachtingen terzake van de verwerende partij na de bestreden beslissing kracht hebben gewonnen door het op 23 januari 2003 uitgesproken faillissement van de aanvrager; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste door artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de gemeente BONHEIDEN in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
twintig februari tweeduizend en drie, door :

de HH. E. BREWAEYS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Th. VAN RAEMDONCK, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Th. VAN RAEMDONCK.

E. BREWAEYS.